

05/02/17

มธบัน อะแคว บัพดาตา โอมซานติ
แสดงความยินดีและอำลา

22/01/82

วันนี้ บัพดาตา ผู้ให้คุณประโยชน์ต่อโลกได้เห็นลูกๆทุกคนทั่วทุกมุมโลกเป็นการส่วนตัวอยู่เบื้องหน้าของท่าน ลูกทั้งหมดได้มาถึงที่มธบันในรูปที่ละเอียดอ่อนของพวกเขาด้วยพลังแห่งการจดจำระลึกถึงของพวกเขา ลูกแต่ละคนมีความคิดที่บริสุทธิ์ที่จะเฉลิมฉลองการพบปะ บัพดาตามีความยินดีเป็นอย่างมากที่ได้เห็นลูกๆทั้งหมด เพราะท่านรู้ถึงคุณสมบัติพิเศษของลูกทุกคน ลูกแต่ละคนกำลังเล่นบทบาทพิเศษของตนเองบนพื้นฐานของคุณสมบัติพิเศษนั้น ความใหม่ของดวงวิญญาณบราห์มินและของครอบครัวบราห์มินคือไม่มีแม้แต่ดวงวิญญาณบราห์มินเดียวที่ธรรมดาหรือไม่มีคุณสมบัติพิเศษใด บราห์มินทุกคนมีการเกิดที่พิเศษที่ไม่เหมือนใครและดังนั้นจึงเป็นเอกลักษณ์พิเศษ เหตุนี้เองที่ทุกคนจึงมีความพิเศษที่ไม่เหมือนใคร นั่นคือ เนื่องจากคุณสมบัติพิเศษอย่างใดอย่างหนึ่งลูกทั้งหมดจึงเป็นดวงวิญญาณพิเศษ ลูกมีเอกลักษณ์พิเศษของลูก เหตุนี้เองบัพดาตาจึงมีความภาคภูมิใจในลูกๆ: ลูกๆทั้งหลายเป็นดวงวิญญาณพิเศษ ในทำนองเดียวกันลูกพิจารณาว่าตนเองว่ามีความซาบซึ้งของการเกิดที่พิเศษของลูก ของความเป็นเอกลักษณ์พิเศษของลูก ความผ่องแผ้วทางจิตของลูก และของการเป็นนายผู้ทรงพลังอำนาจหรือไม่? ความซาบซึ้งนี้เป็นเช่นนั้นที่จับสันความอ่อนแอทุกประเภท ดังนั้นวิธีหลักในการอำลาความอ่อนแอทั้งหมดตลอดไปคือการแสดงความยินดีกับตนเองและผู้อื่นสำหรับบทบาทพิเศษของการเป็นดวงวิญญาณในยุคบรรจบพบกันที่พิเศษ ลูกจะทำอะไรเมื่อเป็นวันพิเศษหรือเมื่อมีคนทำงานพิเศษสำเร็จ? ลูกจะแสดงความยินดีกับคนนั้นใช่หรือไม่? ลูกจะให้การแสดงความยินดีต่อกัน ทุกวันในยุคบรรจบพบกันเป็นวันพิเศษในตลอดทั้งวงจรและลูกเป็นนักแสดงพิเศษของยุคพิเศษ เหตุนี้เองที่ทุกการกระทำของลูกดวงวิญญาณพิเศษจึงมีความพิเศษที่ไม่เหมือนใครนั่นคือทุกการกระทำมีความพิเศษโดยเฉพาะ ดังนั้นจึงให้การแสดงความยินดีต่อกันอย่างสม่ำเสมอและแสดงความยินดีกับตนเองด้วยเช่นกัน เมื่อลูกให้การแสดงความยินดีแล้วลูกก็จะอำลาโดยอัตโนมัติ ดังนั้นจดจำสาระสำคัญของฤดูกาลของดับเบิลเฟอร์เรนเดอร์นี้ไว้ "ลูกต้องอำลาอย่างสม่ำเสมอโดยการแสดงความยินดี" ลูกได้มาที่นี่โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อจะกล่าวคำอำลาและเพื่อเฉลิมฉลอง ดังนั้นจดจำคำสองคำนี้ไว้ตลอดเวลา "อำลา" และ "แสดงความยินดี" มันไม่ใช่ว่าลูกยังคงต้องมีการอำลา แต่ลูกนั้นได้อำลาไปเรียบร้อยแล้ว การมายังดินแดนแห่งพรหมายถึงการอำลาความอ่อนแอตลอดไป ลูกเผาหุ่นของราวันแต่ลูกหลานของราวันมาเพื่อเรียกร้องสิทธิ์ของพวกเขา ในโลกที่มีตัวตนของลูก เมื่อคนที่มธบันจำนวนมากมาได้เสียชีวิตลง ญาติพี่น้องของเขาทั้งหลายที่จากหายไปนานได้ปรากฏตัวขึ้นจากที่โหล่งแห่ง! ในทำนองเดียวกัน ลูกได้ชำระราวันแต่บางครั้งลูกก็อ่อนแอในการทำลูกหลานของราวันที่มาเรียกร้องสิทธิ์ของพวกเขา ร่องรอยของตัณหาราคะ ความโกรธ ความโลภ ความผูกพันยึดมั่น และความหลงทะนงตน ทำให้ลูกเป็นของพวกเขาในรูปที่หยาบและในทางที่สูงส่งมาก ตัวอย่างเช่น ร่องรอยของความโลภจะอยู่ในรูปของความต้องการ พวกเขาบอกว่า "ฉันไม่ได้มีความโลภ แต่ฉันต้องการทุกสิ่ง" อย่างไรก็ตาม มีชีวิตจำกัดในความต้องการของคนๆหนึ่ง ถ้าหากความต้องการของคนๆหนึ่งไม่มีชีวิตจำกัดแล้วนั้นก็จะเป็นร่องรอยของความโลภ

ในทำนองเดียวกัน ไม่มีกิเลสของตัณหาราคะ ดวงวิญญาณก็จะถือพรหมจรรย์(เป็นโสด)อย่างสม่ำเสมอ แต่อาจจะอยู่ภายใต้ความจำยอมเป็นพิเศษกับดวงวิญญาณใดดวงวิญญาณหนึ่งโดยเฉพาะ และนั่นคือรูปแบบที่สูงส่งของความรัก อย่างไรก็ตามความรักที่มากเป็นพิเศษนั้นหมายถึงร่องรอยของตัณหาราคะ ความรักในตัวเองเป็นสิ่งที่ถูกต้อง แต่สิ่งใดที่มากเป็นพิเศษคือร่องรอย

ในทำนองเดียวกันลูกเอาชนะความโกรธได้ แต่เมื่อลูกได้เห็นสันสการของดวงวิญญาณนั้นโดยเฉพาะ ลูกเองก็ลงมาจากสภาพของการเป็นตัวของความรู้อะไรของลูก และพยายามที่จะเคลื่อนออกไปให้ห่างจากดวงวิญญาณนั้น สิ่งนี้เป็นเพราะสภาพของลูกมีการขึ้นลงเมื่อลูกเห็นดวงวิญญาณนั้นหรือมีการติดต่อกับเขา การพยายามที่จะเคลื่อนออกไปจากใครบางคนเมื่อเห็นธรรมชาติหรือนิสัยของเขาคือรูปของความไม่ชอบ และนั่นก็เป็นร่องรอยของความโกรธด้วยเช่นกัน เช่นที่ลูกอยู่ห่างจากไฟของความโกรธเพื่อที่ลูกจะได้ไม่ถูกเผาไหม้ ดังนั้นความไม่ชอบที่ละเอียดอ่อนที่ทำให้ลูกเคลื่อนออกไปนั้นก็เหมือนร่องรอยของไฟแห่งความโกรธด้วยเช่นกัน คำพูดที่สูงส่งที่ใช้สำหรับสิ่งนี้คือ "แทนที่สภาพจิตของฉันทจะเสีย จะเป็นการดีเสียกว่าที่ฉันทจะไปให้ไกลๆ" การละวางก็เป็นเรื่องหนึ่ง แต่การที่เคลื่อนออกไปให้ไกลนั้นก็เป็นเรื่องหนึ่งเป็นสิ่งที่ถูกต้องที่จะมีความรักและละวาง แต่อย่างไรก็ตามการมีรูปที่ละเอียดอ่อนของความไม่ชอบ การมีความรู้สึกว่า "คนนี้ก็เช่นฉันนั่น เขาไม่มีวันเปลี่ยนแปลง" เป็นการสาปแช่งดวงวิญญาณนั้นในทางที่ละเอียดอ่อนตลอดไป จงอยู่อย่างปลอดภัยแต่อย่าให้ประกาศนียบัตรสุดท้ายแก่ดวงวิญญาณนั้น ในทำนองเดียวกันขณะที่เห็นคุณสมบัติพิเศษของทุกคน ในขณะที่มีความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์สำหรับทุกดวงวิญญาณ จงอำลาร่องรอยเหล่านี้ อย่าปล่อยความปรารถนาดีที่สูงส่งและความรู้สึกที่บริสุทธิ์ของลูกไป ในความพยายามที่จะปกป้องตนเองอย่าได้ปกป้องตนเองโดยการทำให้ดวงวิญญาณอื่นๆตกลงมา การไม่ชอบใครบางคนคือการทำให้ดวงวิญญาณนั้นตกลงมา สิ่งนี้ไม่ใช่

คุณสมบัติพิเศษของบราห์มินที่จะปกป้องตนเองโดยการทำให้ผู้อื่นตกลงมา จงปกป้องตนเองและผู้อื่นด้วยเช่นกัน สิ่งนี้เรียกว่าการกลับมาที่มีความพิเศษและเห็นคุณสมบัตพิเศษ ในขณะที่ลูกเคลื่อนไหวไป สิ่งเล็กๆน้อยๆเหล่านี้จะนำมาซึ่งสองรูปด้วยกัน หนึ่งคือรูปของความสิ้นหวัง และอีกหนึ่งคือรูปของความไม่ระมัดระวัง ดังนั้นในเวลานี้เพื่อที่จะอำลาร่องรอยของราวันตลอดกาล จงอำลาทั้งสองรูปนี้และเห็นคุณสมบัตพิเศษในตนเองที่ลูกได้รับจากพ่ออย่างสม่ำเสมอ อย่าได้คิดว่านั่นเป็นคุณสมบัตพิเศษของลูก แต่เป็นคุณสมบัตพิเศษที่ลูกได้รับจากพ่อ หากลูกพิจารณาว่านั่นเป็นคุณสมบัตพิเศษของลูกแล้ว ร่องรอยของความหึงเิงจะพัฒนาขึ้นมา “ทำไมไม่ใช่คุณสมบัตพิเศษของฉัน?” “พวกเขาไม่รู้ถึงคุณสมบัตพิเศษของฉันเลย” “ของฉัน” มาจากไหน? ของขวัญพิเศษของชีวิตพิเศษนี้คือการมีคุณสมบัตพิเศษ ผู้ประทานชีวิตได้ให้ของขวัญแก่ลูก “ของฉัน” มาจากไหน? “คุณสมบัตพิเศษของฉัน, ธรรมชาติของฉัน, หัวใจของฉันบอก!” หรือ “หัวใจของฉันรู้สึก”. นี่ไม่ใช่"ของฉัน"แต่เป็นรูปของความกังวล ลูกทุกคนพูดว่า “กังวล, เร่งรีบ และ แกง (ที่รสขมหรือเผ็ดร้อน)” “worry, hurry and curry(bitter)” ลูกเข้าใจไหม? จบลิ้นร่องรอยนี้และเห็นคุณสมบัตพิเศษอย่างสม่ำเสมอที่ตัวลูกเองมีและที่ผู้อื่นมีที่ซึ่งได้รับจากพ่อ สิ่งนี้หมายความว่าให้การแสดงความยินดีกับตนเองและผู้อื่นอย่างสม่ำเสมอ ลูกเข้าใจร่องรอยทั้งหมดนี้หรือไม่? ดังนั้นอะไรคือร่องรอยของความผูกพันยึดมั่น? ลูกยังไม่ได้กลายเป็นผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่นหรือไม่? อัจชะ

รูปของความผูกพันยึดมั่นที่สูงส่งคือลูกชอบเฉพาะแค่บางคนและของบางอย่าง "ฉันชอบสิ่งนี้หรือสิ่งนั้น ฉันไม่ได้มีความผูกพันยึดมั่น แต่ฉันชอบสิ่งนั้น" ถ้าลูกชอบคนและสิ่งของแล้วจงชอบทุกคนและทุกสิ่งด้วย ลูกควรจะชอบเสื้อผ้าที่มีรอยปะเช่นเดียวกับเสื้อผ้าที่สวยงาม ลูกควรชอบ อาหาร 36 ชนิด และชอบจาปาตีแห้งและกากน้ำตาลด้วยเช่นกัน ลูกควรจะชอบทุกสิ่งและทุกคน ไม่ควรจะเป็นเช่นนั้นที่ลูกชอบใครบางคนมากกว่าคนอื่น ๆ หรือที่ว่าลูกชอบบางสิ่งมากกว่าสิ่งอื่นๆ อย่าใช้สิ่งใดด้วยความเข้าใจนี้ ถ้าหากว่าสิ่งนั้นเป็นยาแล้วก็รับประทานสิ่งนั้นอย่างเป็นยา อย่ารับประทานสิ่งนั้นเพราะว่าลูกชอบมันมาก การชอบอะไรบางอย่างหมายถึงการดึงดูดกับสิ่งนั้น ดังนั้นนี่คือร่องรอยของความผูกพันยึดมั่น รับประทาน ต้ม และมีความสุข แต่อำลาร่องรอยทั้งหมดและกลับมาละวางและมีความรักในขณะที่มีการทดลองกับทุกสิ่ง ลูกเข้าใจไหม?

สิ่งอำนวยความสะดวกทุกประเภทเพื่อการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมดถูกสร้างขึ้นในคลังสมบัติของบัพดาตา รับประทานได้อย่างมากมาย แต่รับประทานกับพ่อ อย่าได้รับประทานกับตนเอง! โดยการรับประทานกับพ่อและลูกเองมีความสุขสนุกสนานเพลิดเพลินกับพ่อ ลูกก็จะคงอยู่ภายในเส้นอย่างสม่ำเสมอโดยอัตโนมัติ และในกระท่อมที่เป็นอิสระจากความทุกข์ที่ไม่มีร่องรอยของราวันสามารถเข้ามาได้ รับประทาน ต้ม และมีความสุข แต่ทำทุกสิ่งในขณะที่คงอยู่ภายในเส้นและอยู่กับพ่อ แล้วลูกจะเห็นว่าไม่มีอะไรยาก ลูกจะได้สัมผัสกับทุกสิ่งที่เป็นความบันเทิง ลูกเข้าใจหรือไม่ว่าลูกต้องทำอะไร? ให้ความบันเทิงกับตนเองอย่างสม่ำเสมอ อัจชะ

ดับเบิลพอรเนเนอร์เข้าใจวิธีการที่จะให้ความบันเทิงกับตนเองอย่างสม่ำเสมอหรือไม่? ลูกไม่เห็นว่ามันยากใช่ไหม? นั่งกับพ่อและจะไม่สิ่งใดเป็นเรื่องยาก ลูกจะได้สัมผัสกับทุกช่วงเวลาเป็นความบันเทิง จะมีคำพูดของการแสดงความยินดีกับตนเองและผู้อื่นในทุกวินาทีอย่างสม่ำเสมอ ดังนั้นลูกกำลังจะกลับไปจากที่นี่ ที่ได้มีการอำลาแล้วใช่ไหม? ลูกจะไม่ทำอะไรกลับไปพร้อมกับลูกใช่ไหม? อำลาร่องรอยทั้งหมดและให้การแสดงความยินดีก่อนที่ลูกจะไป ลูกดับเบิลพอรเนเนอร์ทั้งหมดพร้อมสำหรับสิ่งนี้หรือไม่? อัจชะ บัพดาตา ขอแสดงความยินดีกับผู้สั่งลาตลอดไปด้วยเช่นกัน ขอแสดงความยินดีหลายล้านเท่าสำหรับการสั่งลา อัจชะ

ถึงผู้ที่อยู่ใน "มานมานะภาพ" อย่างสม่ำเสมอ นั่นคือผู้ที่เฝ้าแต่ทำให้ตนเองมีความสุขสนุกสนานบันเทิงอยู่เรื่อยๆ ถึงผู้ที่มีประสบการณ์อย่างสม่ำเสมอว่าโลกของเขาคือพ่อผู้เดียว ถึงดวงวิญญาณพิเศษที่เห็นคุณสมบัตพิเศษเช่นนั้นอย่างสม่ำเสมอ บัพดาตา รัก ระลึกถึง และ นมัสเต

บัพดาตาพบกับผู้ใช้:

ลูกได้รับใช้ได้รับของขวัญอะไรในมรณ? ลูกได้รับผลในทันทีและยังสะสมผลรางวัลในอนาคตของลูกด้วยเช่นกัน ดังนั้นลูกได้รับสองของขวัญ ลูกได้รับผลทันทีของความสุขและลูกได้พัฒนาการฝึกที่มีโยคะอย่างสม่ำเสมอ อย่างไรก็ตามพร้อมกับสิ่งเหล่านี้ลูกยังสะสมผลรางวัลในอนาคตของลูกด้วยเช่นกัน ดังนั้นลูกจะได้รับโอกาสสองเท่า ขณะที่อาศัยอยู่ที่นี้ลูกจะได้รับการฝึกเพื่อเป็นโยคีที่ง่ายดาย เป็นคาร์มาโยคี และ

โยคืออย่างสม่ำเสมอ ทำให้สันสการนี้มันคงมากก่อนที่ลูกจะจากไปที่ลูกจะมีสันสการนี้เมื่อลูกกลับไปถึงบ้านของลูก เช่นที่สันสการเก่านั้นลูกนำมาใช้แม้ว่าจะขัดกับความปรารถนาของลูกก็ตาม ดังนั้นทำให้สันสการนี้มันคงอย่างมากเช่นกัน และเป็นเพราะสันสการนี้ลูกก็ยังคงฝึกฝนสิ่งนี้ต่อไป แล้วหลังจากนั้นด้วยเหตุที่ลูกได้มีการพัฒนาสันสการแล้ว มายาก็จะไม่สามารถสร้างอุปสรรคใดๆได้ ดังนั้นเฝ้าแต่ขัดเส้นได้สันสการเหล่านี้อย่างสม่ำเสมอ มีการทบทวนสันสการเหล่านี้อย่างสม่ำเสมอ ขณะที่อยู่ที่นี้ลูกอยู่อย่างเป็นอิสระจากอุปสรรคหรือไม่? ลูกไม่ได้มีอุปสรรคใดๆ ใช่ไหม? ไม่ได้มีความขัดแย้งกับใครแม้กระทั่งในใจของลูกใช่ไหม? ในชุมชนมีดวงวิญญาณทุกประเภท ดังนั้นลูกมองเห็นพ่อเพียงผู้เดียว หรือลูกเห็นบราเทอร์และซิสเตอร์ด้วยเช่นกันไหม? ผู้ที่เห็นพ่ออย่างสม่ำเสมอเป็นลูกที่มีความใกล้ชิดกับบิดาบิดา อย่างไรก็ตามลูกที่เห็นบราเทอร์และซิสเตอร์พร้อมกับเห็นพ่อไม่ได้เป็นลูกที่ใกล้ชิด ลูกเช่นนั้นอยู่ห่างไกล ดังนั้นลูกทั้งหมดเป็นใคร? ลูกทั้งหมดใกล้ชิดใช่หรือไม่? ดังนั้นเฝ้าแต่เคลื่อนไหวไปในสำนึกนี้อย่างสม่ำเสมอ ขณะที่อยู่ข้างนอกทำให้บทเรียนนี้มันคง: "มองเห็นพ่อและทำตามพ่อ" ผู้ที่ทำตามพ่อจะไม่มีความขึ้นลงในสถานการณ์ใดๆ เพราะพ่อไม่เคยมีความขึ้นลงในสิ่งใด ดังนั้นผู้ที่เห็นพ่อก็จะไม่มีความไหวหวั่นและสั่นคลอนและมีความมันคงอย่างสม่ำเสมอ อัจจะ ความปรารถนาของลูกทั้งหมดได้รับการเติมเต็มหรือไม่? ลูกทั้งหมดได้เล่นบทบาทที่ดีมากในการทำงานรับใช้สิ่งที่บ่งบอกถึงการเล่นบทบาทที่ดีคือการที่ลูกได้รับการเชื้อเชิญสำหรับปีต่อไปโดยอัตโนมัติ ซึ่งหมายความว่าลูกสร้างอนุสรณ์ของลูกในทางปฏิบัติ อนุสรณ์เหล่านั้นจะถูกสร้างขึ้น แต่อนุสรณ์นี้จะสร้างขึ้นในเวลาเดียวกัน เมื่อใครบางคนทำงานรับใช้ได้ดีมากและกลับไปบ้าน ทุกคนจะขอเชื้อเชิญบุคคลนั้นอีกครั้ง ดังนั้นให้การพิสูจน์เช่นนั้นว่า จากการเป็นแค่ผู้รับใช้ ลูกได้กลายเป็นผู้รับใช้ที่สม่ำเสมอเช่นนั้นที่ทุกคนพูดว่า "ให้ผู้นั้นอยู่ที่นี่" อัจจะ

บิดาบิดาพบผู้ที่อาศัยอยู่ในมรณ:

ลูกที่อาศัยอยู่ในมรณ เป็นตัวของการได้มาซึ่งการบรรลุผลในทุกสิ่ง เป็นเพราะลูกมีทุกสิ่งที่ได้รับการสรรเสริญของมรณ การศึกษาเล่าเรียนที่พิเศษของมรณ มิตรที่พิเศษของมรณ และบรรยากาศที่พิเศษของมรณ ผู้ที่มาจากข้างนอกมาที่มรณเพื่อที่จะทำให้ความปรารถนาของพวกเขาทั้งหมดได้รับการเติมเต็ม ในขณะที่ลูกนั่งอยู่ที่นี้แล้ว ทางร่างกายของลูกเช่นกันอยู่กับบิดาบิดาอย่างสม่ำเสมอ เพราะทุกคนมีประสบการณ์กับความเป็นมิตรของรูปสสารในมรณอย่างสม่ำเสมอ ดังนั้นลูกอยู่กับพ่อในทางกาย เพราะลูกอยู่กับพ่อในรูปที่มิร่างกายและถึงอย่างไรดวงวิญญาณก็อยู่กับพ่ออยู่แล้ว ดังนั้นลูกมีมิตรทั้งสองใช่หรือไม่? ลูกกำลังนั่งในที่ที่มีเหมือนทุกประเภท ดังนั้นลูกได้กลายเป็นเจ้าแห่งเมืองทั้งหมด ให้เพลงนั้นปรากฏออกมาในขามมรณในทุกขณะและในทุกลมหายใจ "ฉันได้มาในสิ่งที่ฉันต้องการแล้ว ไม่มีอะไรขาดหายไปในการกลับคืนของฉัน. "ทุกสิ่งที่ขามมรณรับประทานมีความสดใหม่อย่างสม่ำเสมอ ผู้ที่รับประทานอาหารสดใหม่อย่างสม่ำเสมอควรจะมีสุขภาพที่ดีมาก! ลูกดวงวิญญาณทั้งหมดได้รับพรและได้รับการคุ้มครอง ลูกได้รับการเลี้ยงดูเอาใจใส่อย่างสม่ำเสมอด้วยการหล่อเลี้ยงของบิดาบิดา ผู้ที่มาจากข้างนอกต้องอยู่อาศัยในบรรยากาศประเภทอื่นและเหตุนี้เองบิดาบิดาจึงต้องให้พรใดพรหนึ่งแก่พวกเขาโดยเฉพาะ ในขณะที่ลูกนั่งอยู่ที่นี้ในดินแดนแห่งพร ผู้ที่มาจากข้างนอกต้องการความสดชื่นในแต่ละปี

ดังนั้นบิดาบิดาควรจะพูดอะไรกับลูกแต่ละคน? บิดาบิดาบอกคนอื่น ๆ ให้เป็นประกาศแห่งแสงและประกาศแห่งพลัง บิดาบิดาควรบอกลูกเหมือนกันในสิ่งเดียวกันหรือไม่? ผู้คนเหล่านั้นที่อยู่ข้างนอกต้องการสิ่งนี้ สิ่งนี้จะกลายเป็นดอกบัวสำหรับพวกเขา และด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงสามารถที่จะคงอยู่อย่างมีความรักและละวางได้ อย่างไรก็ตามที่ใครก็ตามที่มาถึงบ้านของลูก ลูกจะต้องดูแลบุคคลนั้นอย่างเป็นแขก ลูกทั้งหมดอยู่บ้านอย่างสม่ำเสมอ พวกเขาต้องเล่นทั้งสองบทบาท และเหตุนี้เองที่พวกเขาจะต้องเต็มไปด้วยพลังที่แรงเป็นสองเท่า ทุกคำที่พูดกับพวกเขาทำหน้าที่เหมือนเรือในมหาสมุทรของโลก ในขณะที่ลูกได้เคลื่อนออกไปจากมหาสมุทรของโลกและนั่งอยู่ตรงกลางของมหาสมุทรแห่งความรู้ พ่อคือโลกของลูก อัจจะ

คำถาม: สิ่งนี้หมายความว่าอย่างไร "พ่อเป็นโลกของลูก"?

คำตอบ: ในทุกกรณี สติปัญญาถูกตั้งไปที่โลกใช่หรือไม่? มีสองสิ่งในโลกด้วยกัน นั่นคือ ผู้คนและสิ่งของ "พ่อเป็นโลกของลูก" นั้นหมายความว่า การได้มาซึ่งสิ่งใดที่ลูกได้รับจากใครคือการได้รับจากผู้เดียว และความพึงพอใจที่ลูกมีจากทุกสิ่งนั้นก็ออกจากพ่อด้วยเช่นกัน และดังนั้นท่านจึงเป็นโลกของลูกใช่หรือไม่? ความสัมพันธ์ของลูกอยู่กับพ่อและการเชื่อมโยงของลูกก็อยู่กับพ่อ การตื่นนอนและการนั่งของลูกอยู่กับพ่อ ดังนั้นพ่อได้กลายเป็นโลกของลูกใช่หรือไม่? อัจจะ

บัปเตาพบกลุ่มออสเตรเลีย:

ความคิดอะไรที่ลูกทั้งหมดมีในวันนี้? ลูกทั้งหมดได้อธิบายมาแล้วหรือยัง? ผู้ที่ยังคงต้องการที่จะคิดเกี่ยวกับสิ่งนี้ยกมือขึ้น! ถ้าแม้กระทั่งในเวลาี้ลูกบอกว่าลูกยังคงจะคิดเกี่ยวกับสิ่งนี้แล้วสิ่งนี้ก็เป็นรากฐานที่อ่อนแอด้วยเช่นกัน การคิดเกี่ยวกับสิ่งนี้หมายถึงการมีความอ่อนแอ ธุรกิจของบราห์มาภุมารและมาภุมารคือการที่พวกเขาจะกลายเป็นผู้เอาชนะมายา และทำให้ผู้อื่นเป็นผู้เอาชนะมายา ลูกต้องคิดถึงบางสิ่งที่เป็นธุรกิจที่เป็นธรรมชาติของของลูกหรือไม่? เพียงแค่พูดว่า: มันได้เกิดขึ้นแล้ว เช่นเดียวกับปีที่ผ่านมาเมื่อลูกมีความมุ่งมั่นที่จะเปิดศูนย์ในหลายๆสถานที่และศูนย์เหล่านั้นก็ได้มีการเปิดแล้วใช่หรือไม่? ตอนนี้มีศูนย์มากเท่าไร? 17 ศูนย์ ลูกเพียงแค่มองความคิดนั้นและความคิดก็จะได้รับการตอบสนอง ในทำนองเดียวกันจงมีความคิดที่จะกลายเป็นผู้เอาชนะมายา บัปเตาแสดงความยินดีกับลูกอย่างสม่ำเสมอในความกล้าหาญของลูก ฝ่าแต่ทำความก้าวหน้าให้มากขึ้นในงานรับใช้ ลูกทั้งหมดเป็นที่รักของบัปเตา บัปเตาเช่นกันไม่สามารถทำอะไรโดยที่ไม่มีลูกผู้เป็นมิตรร่วมทาง ลูกทุกคนมีคุณค่าอย่างมากที่สุด อังชะ

พร: ขอให้ลูกเป็นคาร์มาโยคีที่กลับมาเต็มไปด้วยทุกพลัง โดยการมีอาวุธด้วยความทรงจำระลึกถึงที่ถูกต้องแม่นยำอย่างสม่ำเสมอ ความทรงจำระลึกถึงที่ถูกต้องแม่นยำหมายถึงการคงอยู่อย่างเต็มไปด้วยทุกพลังอย่างสม่ำเสมอ เมื่อศัตรูในรูปของสถานการณ์ที่อันตรายร้ายแรงมาอยู่เบื้องหน้าของลูก และอาวุธของลูกก็ไม่มีประโยชน์ต่อลูก ลูกจะไม่ได้รับการกล่าวว่าเป็นผู้ที่มียาของ เขา เมื่อลูกมีความทรงจำระลึกถึงในทุกการกระทำ สิ่งที่ลูกกระทำจะประสบความสำเร็จ เช่นที่ลูกไม่สามารถอยู่ได้โดยไม่ต้องทำกรรมอะไรเป็นเวลาแม้กระทั่งหนึ่งวินาที ในทำนองเดียวกันลูกไม่สามารถกระทำสิ่งใดโดยไม่มีโยคะ ดังนั้นจงกลายเป็นคาร์มาโยคีที่ถืออาวุธของลูกและใช้พลังของลูกทั้งหมดตามคำสั่งของลูกทันเวลา และลูกจะได้รับการกล่าวว่าเป็นโยคีที่ถูกต้องแม่นยำ

คติพจน์: ผู้ที่ความคิดและการกระทำที่ยิ่งใหญ่ เป็นนายผู้ทรงพลังอำนาจ ที่มีทุกพลัง

*** โอม ชานติ ***